

Menighetsblad

for Stoksund og Åfjord

Nummer 1 | Mars 2014 | 52. årgang

På terskelen til voksenlivet

Menighetsblad for Stoksund og Åfjord

Stoksund og Åfjord kirkelige råd
Redaksjon:
Åfjord kirkekontor
Redaktør:
Sølvi Murvold Elstad
E-post: menighetsbladet@afjord.kirken.no
Styret for menighetsbladet er
menighetsrådet
Redaksjonsadresse og utgiversted:
7170 Åfjord
Layout: Aurora Design & Media as
Trykk: Orkla Grafiske
Bladpenger og annonsebetaling sendes:
Menighetsblad for
Stoksund og Åfjord, 7170 Åfjord,
kontonummer 4345 06 19214

Stoff til neste blad må være hos
redaksjonen senest 3. april 2014

Åfjord kirkekontor:

Stoksund og Åfjord menighet
Rådhuset, 7170 Åfjord
Telefon 72 53 58 80
Telefontid: Mandag-fredag kl 09.00-16.00
Betjent kontortid:
Mandag-torsdag: kl 10.00-12.00
Avtaler kan gjøres utenom betjent kontortid
E-post: kirken@afjord.kirken.no
www.afjord.kirken.no

Private telefoner:
Helge Nilsen, kirkeverge,
Tlf 404 01 520
Kristian Kjenes, sokneprest
Tlf 922 26 783
Stine Kjenes,
menighetspedagog/diakonarbeider
Tlf 922 14 357
Ruth Marine Murvold Olsen, diakonarbeider
Tlf 901 98 174
Astrid Elvebakk, organist,
Tlf 72 53 12 76
Ludvik Fageraunet, kirketjener Åfjord.
Tlf 480 71 233
Reidar Moen, kirketjener Stoksund.
Tlf 901 09 251

Blomsterhilsener

I forbindelse med begravelse kan
blomsterhilsener bestilles hos følgende:

- Åfjord blomsterfond
Inger Skansen, tlf 909 57 522
Kontonummer 4345.49.24003
- Innlandet blomsterfond
Ragnvald Herfjord, tlf 72 53 42 57
eller 908 41 280
Kontonummer 4345.10.50789
Kontonummer 4244.20.03887
- Stokkøy blomsterfond
Ingrid Guttelvik, tlf 72 53 42 66
eller 908 32 949
Kontonummer 4345.10.52498
Kontonummer 4244.09.02949
- Linesøy blomsterfond
Kari Stensheim, tlf 92 65 70 13
Kontonummer 4345.10.22769

Takknemlighet skaper glede

Jeg har et takknemlighetsskrin jeg av og til tar frem. Der ligger det lapper med enkle setninger, stikkord og navn jeg er takknemlig for. Takknemlighet skaper glede. Jeg håper jeg aldri blir ferdig med å fylle på det skrinet.

Det handler om å se, oppdage og legge merke til alle de selvfølgelighetene vi støter på: Brunosten, kald melk, vann i springen, meitemarken som steller jorda, fisken som vaker i vannet, sauene i fjøset, grovt brød, sang og musikk.

Så har jeg lagt merke til at i det skrinet dukker det opp enormt mange personer. Alle de jeg har møtt i livet som har krydret det: Naboer, skolekamerater, medarbeidere, kjente og ukjente, venner og familie. Takk til alle.

Jeg er også takknemlig for alle som har pekt på evige bibelske sannheter for meg ved tanker, ord og handlinger, som igjen har gitt meg livsmot i dette livet og livsmot for det evige i himmelen.

Det kan være i hjemmet, eller søndags-skolelæreren som alltid (det huskes i alle fall slik fra et barnesinn) begynte med sangen: «La meg få høre om Jesus, Skriv i mitt hjerte hvert ord! Syng for meg sangen om Jesus, Herligste sang på vår jord... Syng for meg sangen om Jesus, Syng den i sjelsdyper inn! Syng til hvert ord om min Frelser Gjenlyder dypt i mitt sinn! ... La meg få høre det atter... La meg få høre om korset...»

Eller vår Etiopiske mor, som når hun før

Einar Strøm bor i Roan og jobber som predikant for Norsk Luthersk Misjons-samband. I tillegg driver han og kona Ellen med sau-er på gården på Lonmyran.

maten reiste seg opp og bad for oss, takket Gud for oss og nedbad Hans velsignelse inn i våre liv. Hva gjorde det med oss?

Eller hennes datter Mesrak, vår Etiopiske søster, som tegnet en rød rose, med en rød kulepenn på et stykke papir, og sendte med oss da vi reiste fra Addis Abeba til Omo Rate i Etiopia. Et kjærlighetsuttrykk. Takk for fellesskapet. Hun skrev også ned en salme som en hilsen: Salme 91. I vers 11 står det: «For han skal gi sine engler befaling om å bevare deg på alle dine veier.» Den fylte oss med takknemlighet og gleden steg i livet.

Så takk til Den Allmektige Gud som ønsker å vise meg at ikke alt er tilfeldigheter, selv om jeg ikke forstår alt.

«Jeg vil lære deg og vise deg den veien du skal gå. Jeg lar mitt øye hvile på deg og gir deg råd.» Salme 32,8

Takk for livet!

Takk for Din betingelsesløse kjærlighet!

Takk for friheten i Jesus!

Kjenner jeg har en jobb å gjøre: Gå og fylle på det skrinet...

Einar Strøm

Tårnagenthelg i Åfjord kirke

Nok en gang ble Åfjord kirke fylt av masse engasjerte 3. klassinger. De er Tårnagenter, og er invitert til kirka for å løse flere mysterier og oppdrag. Mye spenning og stort engasjement medførte at vi også denne gangen kunne få feiret gudstjeneste dagen etter. Gudstjenesten var veldig preget av at barna hadde jobbet godt dagen før, og ekstra stas var det at også 5. klassingene ville komme for å motta sin egen Bibel.

Tredjeklassingene i Åfjord alias Tårnagenter samlet rundt alterringen sammen med sokneprest Kristian Kjenes.

Myndighetsmarkering

Tredje juledag var det en annerledes gudstjeneste i Åfjord kirke. Da var alle 18-åringene spesielt innvitert til en myndighetsmarkering. Tre og ett halvt år tidligere hadde de skrevet et brev til seg selv. Brevet ble forseglet og oppbevart i kirkens safe. Nå var tiden inne til å få det tilbake.

Det var første gang vi gjorde dette og vi som jobbet i kirken var også spent. Ville det komme mange? Ville de oppleve det fint? Det kom ikke så veldig mange, men vi som var i kirken den ettermiddagen hadde en stor opplevelse.

Selve myndighetsmarkeringen ble gjort med at 18-åringen gikk opp på en terskel som Ludvik hadde snekret på forhånd. Terskelen til voksenalivet. De fikk brevet fra seg selv og følgende spørsmål: Du står nå på terskelen til voksenalivet, med ansvar for egne valg. Utfordringene venter, er du klar til å ta den. Så var det bare å svare ja på det. (En prøvde med et nei, men fikk da beskjed om at du har ikke noe valg.)

På andre siden av terskelen sto Vibeke Stjern med ordførerkjedet på og ønsket dem velkommen i de voksnes rekker. Hun kunne selv fortelle at under denne gudstjenesten var første gang i sitt liv hun hadde følt seg voksen.

Under prekenen hadde jeg funnet fram prekenen jeg holdt for dem på konfirmasjonsdagen. Da snakket jeg om skatter som varer og skatter som ikke varer. Da prøvde jeg meg som profet med at mobiltelefonene de kjøpte for konfirmasjonspengene ikke kom til å vare til de var 18 år.

Jeg fikk rett, ingen av 18-åringene hadde lengre mobilen de kjøpte til konfirmasjon. Én hadde fremdeles pc-en fra da, men skulle kjøpe ny nå. Fine skatter, viktige skatter, men ikke skatter som varer. Skatene i kirken, løftene fra Jesus kan man ha med seg hele livet og like inn i evigheten.

Etter gudstjenesten var det kirkekaffé med kakao, gløgg, pepperkaker og klementiner. De fjorten 18-åringene som var der ble igjen for å mimre om «gamle dager».

Vi fant ut at dette skal vi fortsette med men håper at det kommer fler til neste år. De 18-åringene som ikke var i kirken kan ta kontakt med kirkekontoret hvis de vil ha tilbake brevet sitt.

Kristian Kjenes

Sokneprest Kristian Kjenes sammen med Torkil Johansen som står på «terskelen» til voksenalivet.

Ettertanke

Du kom
fra livets helligdom
sjela di søker etter visdom

Det er føden den får
når du gjennom livet går

Noen kanskje
flagget heiste da du kom

Gjør noen det
når du vender om?

Ingar Staven

Mitt barndomsminne

Det er veldig vanskelig å trekke fram et spesielt barndomsminne, ikke fordi jeg har så få minner, snarere tvert i mot. Selv om mye er glemt, så sitter jeg igjen med masse minner. Det er glade minner, triste minner, pussige episoder eller de helt dagligdagse hendelsene. Ingen som har hatt en god og normal barndom har noensinne kommet fra den uten å få med seg noen sår og skrammer i tillegg. Og for oss som vokste opp på 60-tallet, var det fortsatt lov å slå seg gul og blå, få skrubbsår på knær og albuer. Vi fikk smi med kniv, sykle uten hjelm, stå bakpå traktorhengeren eller silosvansen og klatre i trær uten at voksne grep inn og forbød det som var artig fordi det var farlig. Fri barneoppdragelse? Neida, det var det aldeles ikke, vi ble holdt strengt i ørene, og det var klare regler for hva som var rett og galt, lov og ikke lov.

Men til tross for streng barneoppdragelsen, så hadde vi relativt stor frihet i hverdagen. Når skole og andre plikter var unnagjort, var vi fri til å gjøre det vi selv lystet, uten innblanding og tilrettelegging fra de voksne rundt oss. Det eneste som var av organisert virksomhet var søndagsskole og barneforening. Når jeg tenker barndom tenker jeg frihet. Vi hadde selvsagt noen leker, men ikke stort fler enn at vi både verdsatte og tok vare på dem. Og var det noe som manglet materielt, så veide fantasi og kreativitet opp for det. Husker mange trivelige kvelder ved kjøkkenbordet uti Ila, som vi kalte yttergården på Staven, der vi satt og tegnet, Janne Brit, Bjørn og jeg, mens Agnes og Bjarne var i fjøset og melket. Og ellers alt vi ungene kunne finne på av leik og moro, både i deres gård og vår gård, oppi Stavshaugen, ved elva og rundt omkring. Ordet kjedelig kom ikke inn i verden før langt opp i tenårene. Det var alltid noe å finne på i min barndom enten man var sammen med andre unger eller om man var alene.

Og nå kommer barndomsminnene som perler på en snor. Så heldig jeg var som nettopp fikk vokse opp på Staven, med elva og gårdene som lå der på rekke og rad. At sola var fraværende 3-4 måneder på vinteren hadde ikke så mye å si, for uansett var det mye lys og varme under oppveksten. Foreldre, søsken, bestemor på gården, tante Bjørg med familie på By og gode naboer bidro til det.

Illustrasjonsfoto: Shutterstock

Kontakten var god gårdene i mellom, og samholdet godt. Kan aldri huske det var noe nabokrangel eller uvennskap i mellom de voksne. Det var sindige og jordnære folk, som arbeidet mye, men som likevel hadde tid til å besøke og snakke med hverandre. Foreldre og voksne var ikke så veldig engasjert i det vi ungene holdt på med, travle og opptatte med arbeid som de var, men vi visste at de var der for oss om vi hadde behov for dem. Og vi kom aldri hjem til tomt hus. Vi ungene på Staven holdt også fred med hverandre for det meste, krangel og slossing var mest forbeholdt søsken.

Vi visste godt hvem som kom på traktor etter veien, uten at vi trengte å springe bort i vinduet for å se, vi hørte det på turet, om det var Harald, Kristian, Magne eller noen andre som kom. Hver traktor på Staven hadde sin høyst personlige lyd som var lett å kjenne igjen. Bare Olaf drev på gammelmåten med hest. Og den ultimate sommerlykken, var å få sitte på høylasset hans, fra Storreina og aller helst fra Storholmen, for da ble turen ekstra lang. Ligge i høyet og kikke opp på en skyfri himmel og tenke på alt og ingenting, mens merra lunta av gårde. Kunne noe være bedre enn det?

Jo, en ting! Bading i elva! Det fikk vi aldri nok av, om vi så var uti 7-8 ganger daglig. Det gjaldt å passe på når det var bading på gang, for vi hadde ikke lov å bade alene. Vi begynte ovenfor brua på Fagergårdsida og avanserte til hølen nedenfor brua på Stavessida etter hvert som vi ble svømmedyktige nok. Torbjørn var nok den med mest avanserte svømmeferdigheter, både når det gjaldt stuping og dykking, men så var han noen år eldre enn oss andre. Og var det riktig varmt så kunne også den eldre generasjonen komme for å lauge seg på kvelden etter at fjøs og onnearbeid var unnagjort. Det var stas, for det skjedde ikke ofte.

Nærmest elva bodde Harald og Marit. De var de første på Staven som anskaffet seg TV. På lørdagene fikk vi lov å gå bort å se på barne-TV hos dem. Det første jeg så var «Vi på Saltkråkan». Seerforholda var ikke de beste på den tida, det var kvelder det var så mye snø på skjermen, at vi virkelig måtte konsentrere oss for å få med oss alt det som skjedde på «Saltkråkan». Stort sett fikk vi med oss det grøvste av handlingen, og det som manglet ble det opp til fantasien å fylle ut. Mellom oss og Harald bodde Ingeborg og Kristian. De har jeg også bare gode minner om. Og Torstein. Han var grei mot oss

småungene, organiserte konkurranseløp rundt stua eller fjøset, og var raus med premier til deltakerne.

Deretter kom gården til Olaf og Julie, hvor de drev på gammelmåten. I andre enden av stualåna deres var Kristianhuset der det vekslet med leietakere. Deretter kom Fritjofgården med Fridtjof og Sofie og Magne. Det er bare å lukke øynene så ser jeg ennå for meg Fritjof på mopeden og Sofie på bagasjebrettet. Og bryllupet til Brit og Magne husker jeg godt, der hele Staven, både små og store, var bedt, og det var dekket langbord i vognbua i fjøset.

I mellom Fritjofgården og Ila som var den siste i rekken lå huset til Ingvald og

Margit som lå litt lenger ned på jorden i forhold til gårdene. I kjelleren der drev Ingvald sykkelverksted. Solgte sykler og reparerte sykler. Både min første og andre sykkel kom derifra. Og sykkel måtte man ha skulle man komme seg til og fra skolen. At foreldrene skulle kjøre ungene til og fra skolen var utenkelig. En eneste gang kom pappa på traktor etter skoletid og henta meg, men da var det også snøstorm. Dagen etter var det digre snøskavler oppover hele gata forbi Einin og Skålin.

For meg er det summen og ikke enkelt-episodene fra barndommen som teller og gjør meg rik. Dét og personene, sted og landskap.

Aud Gilde

Min sang

Jeg sier som Åge Samuelsen.
Tenk hvilken nåde!

Jeg utfordrer *Hillgun Skjervik* til å skrive om sin sang i neste nummer av Menighetsbladet.

Else Helen Svenning

Tenk hvilken nåde at Gud frelste meg,
slik som jeg var.
Sorgfull jeg gikk på fortapelsens vei,
Nå himmelske gleder jeg har.

Ref.
Jesus forløste min sjel
Jesus forløste min sjel
Såret, fortvilet kom jeg til ham
Og Han forløste min sjel

Mange fordømmer meg slik som jeg er,
Men hjertet ånder av fred.
Om tårer væter mitt kinn ofte her
Vet jeg at Jesus er nær.

Himlen er målet for det som jeg tror.
Der er min frelser og venn.
Snart er jeg hjemme, farvel arme jord,
aldri du ser meg igjen.

Barnekryssord

Vannrett:

1. Per Isaksen
3. Li
4. Sølvi Karlsen
5. Oppbevaringssted
7. På kjelke
8. Ikke på
10. Måne og ...
11. Bibelsk prest
12. Guttenavn
14. Jentenavn
15. Jan Larsen
16. To like

Loddrett:

1. Vårblomst
2. Dessert
5. Må alle gå på
6. Tre
7. Anne Solheim,
9. Jeg og du
13. Guttenavn

Send løsningen på kryssordet til Menighetsbladet, Kirkekontoret, 7170 Åfjord. Innleveringsfrist er 2. april 2014. Flaxlodd i premie. Vinner av barnekryssord i nr 5-2013 var Celine Bjugan, Værnesv. 7A, 7503 Stjørdal. Gratulerer!

Vårkonserten

Den tradisjonelle vårkonserten blir i Åfjord kirke 27. april kl 18.00. Lokale kor, korps og andre aktører vil delta på konserten. Alle er hjertelig velkommen!

Bildene er tatt fra turen til Røde kors hytta 3.-5. januar 2014. Her var det staffet med forskjellige utfordringer. Snurre 20 gang rundt en pinne, kaste egg til hverandre over lengst mulig distanse (uten at egget knuser) og «å lede en blind». På kvelden ble det bål og «capture the light» en spennende laglek der man skal enten forsvare eller fange en lightstick.

Et glimt fra skolelaget i Åfjord

Annenhver onsdag fra 18.15-21.15 er det i «ungdoms-kjelleren» på By bedehus det skjer!

Den første voksen-lederen dukker opp allerede ca. 17.30, for å koke vann til te og kakao, lage kaffe, skjære frukt, tenne lys og gjøre det litt hyggelig til ungdommene dukker opp. Vi ønsker at ungdommene skal oppleve å bli sett og møtt når de kommer! Det er en del av visjonen vår, som er samlet i de seks ordene: *Sett, møtt, utfordret, trodd, elsket og etterfulgt.*

Vi ønsker at alle ungdommene skal oppleve å bli sett og møtt av hverandre

og av oss voksne. Vi ønsker også at de skal oppleve å bli møtt av Gud, (dersom de ønsker det). Vi vil gjennom ansvar, se at de vokser og modnes. (For eksempel, lede lek, møte, to-min. sitte i styret eller å ha med mat). Dette er en del av ledertreningen, som vi brenner for. Vi har stor tro på ungdommene «våre» i skolelaget! Og vi ønsker å se ungdommer som modnes gjennom ansvar, fellesskap og undervisning. Siste del av visjonen er, at Jesus skal bli trodd, elsket og etterfulgt!

På alle skolelagsmøter, så er det en av ungdommene fra styret som leder møte. Vi har lek, bibel-undervisning, lovsang,

to-min., mat, deel (avtale om å gi penger til et prosjekt vi støtter), informasjon og en sjekk-inn-runde!

Men skolelagsmøtene er bare en av mange ting som lagsåret består av. Hvert år drar vi på hytte-turer, Impuls i Trondheim (kristen ungdomsfestival), Impuls lederdager, påskefestival på Oppdal, har juleavslutning med full julemiddag (der vi samler opp mot 45 ungdommer som går eller har gått i skolelaget), sommeravslutning, styremøter og voksenleder-møter.

Styret består av fem valgte ungdommer. Ungdommene er fra åttende klasse til og med siste året på videregående. Vanligvis slipper de yngste å bli valgt inn i styret, men i år har vi to ivrige åttende-klassinger med! Og de leder møter og står på.

På styremøtene tar vi opp styresaker, fordeler ansvar, ber for hverandre og koser oss sammen.

7.-9. mars drar hele styret i skolelaget og

Laget fyller 90 år

Norges Kristelige Student- og Skoleungdomslag feirer i år sitt 90-årsjubileum. Jubileet vil feires både lokalt og nasjonalt.

På stiftelsesdagen den 12. mars blir det lokale markeringer på regionkontor og i skolelag og studentlag over hele landet. Alle lokallag får tilsendt egne jubileumseffekter med oppfordring til å feire dagen på sin skole eller sitt studiested.

KPK

Grunnlovsjubileet 1814

HISTORISK BAKGRUNN

Med Kieltraktaten, som ble inngått etter Napoleons nederlag i folkeslaget ved Leipzig, ble Norge avstått til kongen av Sverige som krigsbytte

Den 16. februar ble det såkalte Stormannsmøtet avholdt på Eidsvoll, etter innbydelse fra den danske prins Christian Frederik dagen i forveien. Møtet blir regnet for å ha stor historisk betydning, ettersom det var da det ble bestemt at det skulle kalles inn en riksforsamling som skulle lage en grunnlov for kongeriket Norge.

Vi feirer

GRUNNLOVSJUBILEET 1814-2014

tre eller fire voksenledere på Impuls lederdager i Trondheim. Vi har fått økonomisk støtte fra Åfjord menighet til å dra. Det er helt supert! Der skal vi, i to dager, bli inspirert og få nye ideer til arbeidet.

Det blir to turer internt dette skolelags-året. Den første gikk av stabelen 3.-5. januar (for da skjer det jo aldri noe!). Da gikk vi til fots inn til Røde Kors hytta på Momyra. Det ble en kjempebra helg med masse fellesskapsleiker og god undervisning. På sommer-avslutningen satses vi på fjellklatring i Munken. På turene våre, er vi ofte heldige å få med oss unge voksne, som har vært med i skolelaget før. Det betyr enormt mye for oss alle.

Det betyr også mye for oss, at det sitter mange voksne rundt om i Åfjord og ber for oss. De ber for ungdommen, møtene og oss voksenlederne.

Årets Bibel-vers i skolelaget: 1. kor 3,17: «...og der Herrens Ånd er, der er frihet.»

Iren L. Gilde

I første omgang ble det valgt valgmenn. Senere møttes valgmennene i hvert amt (fylke) til andre valggrunde, der de seg imellom valgte tre representanter til Eidsvoll. En av dem skulle være en bonde.

Folkevalget ble gjennomført i landets kirker på en ekstraordinær bededag fra den 25. februar, og deretter videre utover, slik at alle menigheter i landet i løpet av våren sverget regenten troskap og dertil å verne om den nye selvstendigheten. I samme omgang ble det også valgt representanter til amtsmøtene som valgte delegatene til riksforsamlingen.

I Åfjord var det folkemøte den 11. mars i Aa kirke. Det var ikke den kirken vi har i dag, men en mye mindre kirke som sto foran dagens, omtrent der hvor minnebautaene står i dag. Den ble reist etter kirkebrannen i 1771 og revet på 1880-tallet.

De som skrev under brevet (noen med *iholdt Pen*) var:

Sognepræst Hagerup, Jon Normann, Peder Berg, Luritz J. Lund, Ole Strand, Erik Forfod, Casper Stiern, Peder Stiern, Ole Jens. Fossum, Arne Bekken, Lars Jøsund og Lars Berdahlen

De valgte med *stemmeflerhed* *Herr Jørgen Andreas Hagerup og Bonden Arent Nilsen Bekken* som *valgmænd* til amtsmøtet på Melhus som skulle avholdes den 28. mars.

De 35 valgmennene på Melhus ga også sitt troskapsløfte til prinseregenten, og avsluttet sitt brev med følgende sterke utsagn: *Vi besegle Pagten med den siste Draabe af vort Blod.*

Den 17. mai 1814 ble Grunnloven formelt vedtatt og Christian Frederik valgt til konge. Det norske selvstendighetsopp-røret ble slått ned i en kort krig mot Sverige sommeren 1814. Christian Frederik måtte abdisere, og Norge gikk inn i en union med Sverige. Stortinget fikk likevel anledning til å forhandle om unionsvilkårene, og Norge fikk beholde grunnloven fra Eidsvoll nesten uendret.

**HVER MENIGHET VAREN
VALGKRETS, KIRKENE
VAR VALGLOKALER**

Historien fra 1814 forteller oss at de-

mokratiets vogge sto i kirkene i Norge. Over hele landet samlet de seg for å markere at de ønsket et fritt Norge. Dette var Norges første nasjonale valg. Kirkebyggene var de sentrale samlingspunktene, og presteskapet sto sentralt i det politiske arbeidet som foregikk i 1814.

UTSENDINGENE FRA ÅFJORD

Jørgen Andreas Hagerup var sogneprest i Åfjord mellom 1808 og 1820.

Hans tjenestetid i Åfjord var i krigs- og trengselsår. Under krigen med England stoppet all tilførsel av korn til landet og i 1812 var kornavlingen i Norge mislykket. Bark og halm ble blandet i maten og det mangelfulle kostholdet førte til en epidemi av blodgang og avkrefteelse. I 1813 døde det usedvanlig mange mennesker i Åfjorden. Det året ble det heller ikke holdt konfirmasjon fordi en ikke kunne skaffe mat til konfirmantene.

Presten Hagerup var avholdt av sine menigheter og er bevart i folkeminnet som en godhjertet mann. Når folk svalt på det verste, tydde de til prestegården, for presten hadde alltid ei råd.

Og denne hedersmann valgte de som den ene representanten til amtsmøtet på Melhus.

Den andre, Arent Nilsen Bekken, var født ca 1755 og kom til Åfjord fra Melhus, rundt 1798 da han kjøpte Bekken og seinere Kvendal i 1806. Disse brukene slo han sammen og drev som ett bruk. Han hadde to barn Niels og Johan Arnt. Arent døde i 1818.

Det bor fortsatt etterkommere av Arent i Åfjord.

[Kilder: Wikipedia og Jubileumsbøker Åfjord kirke]

Jubileumsgudstjeneste

Søndag 9. mars blir det jubileumsgudstjeneste i Åfjord kirke kl 11.00. Vi vil markere 200-årsjubileet under gudstjenesten og avduke en innrammet utgave av selve fullmaktsbrevet. Etter gudstjenesten er det kirkekaffe, deretter menighetens årsmøte.

Åfjordsungdommer på Madagaskar:

Kirkens diakonale arbeid i Antsirabe

Anna Vea Rønningen bor med mann, fire barn og en gassisk hundevalp som blir den (bokstavelig talt) mest levende souvenirer de tar med seg fra Madagaskar når de reiser hjem i april, etter totalt åtte år som misjonærer her. Hun jobber med Kirkens Diakonale Arbeid i Antsirabe, som består av fire prosjekter; et barnehjem, en spedalskkoloni (Mangarano), et ungdomssenter for arbeidsløse ungdommer og enslige, unge mødre samt et «rede med den gode gave». Det diakonale arbeidet drives av FLM (den gassisk lutherske kirken) med støtte av NMS. Åfjord og Stoksund menighet støtter også disse prosjektene, og det var derfor ekstra spennende for oss å komme på besøk!

Anna har spesielt fokus på Mangarano. Her er de i gang med et hjelp-til-selv-hjelpsprosjekt. De har som mål å hjelpe beboerne som er igjen på senteret til å klare seg selv innen to år. Hun har også mye kontakt med ungdomssenteret som hjelper arbeidsledig ungdom ut i jobb, også med barnehagetilbud for barn av enslige mødre. Hun tok med Green Networkteamet for å besøke de tre av prosjektene, og var tolk for oss.

«Redet med den gode gave» har som en av aktivitetene å dele ut mat til de aller fattigste i byen to dager i uka, og de av dere som leste julenummeret har allerede fått høre litt om dette prosjektet.

Det andre stedet vi besøkte var ungdomssenteret – eller rettere sagt barnehagen som hørte til. Barnehagelederen Jeanine og assistenten Sitraka tok i mot oss og inviterte oss inn. Da vi kom dit i ni-tiden var Patricia der for å levere lille Kezya (to år). Kezya var bare ti måneder gammel da faren ble fengslet, beskyldt for å være medskyldig i tyveri. Patricia har vært medlem av senteret i seks måneder. Det er her lille Kezya har lært både å gå og snakke, forteller Jeanine stolt. Mens barna er i barnehagen, får mødrene og de andre

Barna med hunden er fra barnehjemmet, da vi kom inn porten.

Tre mødre som sitter med ungene sine i fanget: levering i barnehagen som tilhører ungdomssenteret. Jenta til høyre er Patricia, med Kezya i fanget.

medlemmene støtte til 1: yrkesutdanning eller 2: starte egen «bedrift». Ungdommene får også felles undervisning på senteret i forskjellige tema: hvordan søke jobb, tidsplanlegging, økonomi og viktig-

heten av sparing, helse, hygiene og ernæring. Mødrene får i tillegg undervisning i oppdragelse og helse, ernæring og hygiene med fokus på barn. Patricia har fått støtte til å kjøpe seg symaskin, og syr arbeidstøy

på bestilling fra Antananarivo (hovedstaden på Madagaskar). Hun har allerede klart å tjene nok til å betale tilbake 10% av det hun fikk i støtte, og det er det som kreves i egenandel.

Vi spurte om alle klarer å betale tilbake de 10 prosentene, og fikk vite at det er svært få som ikke får det til. Målet er at alle medlemmene på senteret skal få seg en jobb eller et levebrot når de er ferdige. Her har det vært stor nedgang etter presidentkuppet for fire år siden, i 2013 fikk bare 23 prosent av ungdommene (totalt ca 30) jobb.

Etter at ungdommene som melder seg har fylt ut et skjema, får de hjemmebesøk, før de så blir innkalt til et møte. Hvis de blir tatt inn får de undervisning, og blir forklart at dette er «hjelp til selvhjelp», et samarbeid, ikke hjelp alene.

Desverre er realiteten her på Madagaskar at anslagsvis 1,5 millioner barn er uten skoletilbud (norad.no). «Redet med den gode gave» driver også skoleforberedelse for barn som ikke har gått på skole før, og trenger litt opplæring før de begynner. Barna er nivå-delt; én klasse fra 5-8 år og den andre fra 6-10 år. Her får de undervisning ett år, og er da i stand til å starte på skolen. Barna reiste seg og stod pent ved pultene og fulgte nøye med da vi kom inn, presanterte oss og fortalte hvorfor vi kom. Jeg tror nok det kan være vanskelig for barna å forstå at det kommer penger og hjelp fra Norge, men etter sangen de sang for oss å dømme var de glade for besøk.

Til slutt kjørte Anna oss til barnehjemmet. To vakthunder annonserte vår ankomst, og noen av barna kom og møtte oss, så tillitsfulle og kontaktsøkende som ingen norske barn jeg har møtt. Det var nærmest kamp om hvem som skulle bli løftet opp da Anna kom inn porten, og det var stor stas med besøk. Selv vi som var nye gjester ble vist stor tillit fra barna, de geleidet oss inn, én i hver hånd. Og så fort ungene kom ut var også hundene glade for besøk.

Den yngste av de 23 barna på barnehjemmet var bare to og et halvt år gammel. Bestyreren inviterte oss inn i stua, og alle barna benket seg ned sammen med oss – helst i fanget. Hun forklarte at mange av ungene ikke har noe familie. Derfor blir det feststemning når noen kommer på besøk, det betyr at noen bryr seg om dem.

Da vi kom var de eldste barna fortsatt på skolen, ungdomsskole eller yrkesskole.

Alle samlet på trappa på barnehjemmet.

Anna Vea Rønningen og Isak Gilde som blir leid inn av barnehjemsbarna.

Barna flytter ut når de fyller 18, og det er derfor viktig for bestyreren at de er forberedt på framtida, det å flytte ut og på yrkeslivet. De fleste gjennomfører eksamen, men de som har vanskelig for teoretisk undervisning får tidligere yrkesopplæring, slik at de er best mulig rustet til å stå på egne ben. Barna er med og lager mat, vaske hus og klær, dyrke jorda osv, for at de skal lære å klare seg selv. Spesielt er det viktig at de tenker på å ha noe å dyrke ved siden av å finne seg en jobb.

Barnehjemmet oppretter en sparekonto til alle barna, som de får tilgang til når de flytter ut. Innen den tid lærer de også å spare, investere og forvalte pengene godt.

Selv om disse prosjektene ikke har kapasitet til å ta i mot alle som trenger det, er det utrolig å få komme på besøk å se hvor mye det gjør for de som får hjelp. De får

De gamle som står på rekke er Rakoto og hans kone og søsken, som alle akkurat har fått mat (Redet med den gode gave). På det ene bildet ser du «Redet med den gode gave» skrevet på gassisk på veggen.

lære om Troen, de får Håp om en bedre framtid, og de får Kjærlighet - i form av hjelp, omsorg, noen som bryr seg; Guds kjærlighet i praksis.

Eirin Harbak

Ønsker du å støtte vår menighet misjonsprosjekt i Antsirabe på Madagaskar, benytt kontonummer: 4345 10 62310

Personalia

Denne spalten er åpen for personlige hilsener. Annonseprisen er kr 100,- for inntil 30 ord. Betaling for annonsen sendes Menighetsbladet på bankgiro 4345.06.19214.

■ Hjertelig takk for gaver, blomster og hilsninger i forbindelse med min 80-årsdag.

Arvid Amundal

■ Hjertelig takk for deltakelse, blomster og blomsterhilsener ved Sigrunn Sundakers begravelse.

Søsken

■ Hjertelig takk for minnegave gitt til Hjemmetjenesten – Vassneset bofellesskap i forbindelse Per Ove Brandsø sin begravelse.

Laila Refsnes
Avdelingsleder i hjemmetjenesten

■ Takk for oppmerksomheten i anledning Per Ove Brandsøs begravelse.

Familien

■ Hjertelig takk for minnegave gitt til Hjemmetjenesten i forbindelse med Erling Momyr sin begravelse.

Laila Refsnes
Avdelingsleder i hjemmetjenesten

■ Hjertelig takk for vennlig deltakelse, minnegaver og blomster i anledning Erling M. Momyr's bortgang og begravelse.

else. Takk til Hjemmesykepleien for god pleie.

Familien

■ Takk for all vennlig deltakelse, oppmerksomhet og pengegaver til kreft-saken i anledning Thor Johan Grøttings bortgang. En spesiell takk til hjemmesykepleien i Stoksund.

Familien

■ Hjertelig takk for vennlig deltakelse, blomster, minnegaver, telefoner og hilsninger ved Leif Forfot's død og begravelse.

Gerd

Nina m fam
Jan m fam

■ Vil med dette rette en stor takk til enkeltpersoner, lag og foreninger som har vist oss oppmerksomhet i form av gaver, besøk, underholdning og frivillig arbeid i 2013. Dette betyr mye for beboere og ansatte i hjemmetjenesten. Vi ser frem til fortsatt samarbeid med frivillige i år også.

Laila Refsnes

Avdelingsleder i hjemmetjenesten

■ Hjertelig takk for all vennlig deltakelse, minnegaver og blomster i anledning Bjørg Elise Brunnes sin bortgang og begravelse.

Bjørn, Arne, Brit Eva og Håvard

Livets gang

Døpte:

Åfjord

24.11.2013 Phillip André Budlong
Tørhaug

25.12.2013 Eirik Stjern-Strøm

02.02.2014 Alex Skjærvik Valleraunet

Stoksund

12.01.2014 Kasper Skjærvik Vang

12.01.2014 Oscar Lian

Vigde:

Stoksund

16.11.2013 Sara Kristin Øien Sundet
og Stig André Grøtting

Døde:

Åfjord

11.11.2013 Rolf William Olsen f. 1929

12.11.2013 Lars Martin Larsen f. 1931

24.11.2013 Erling Margido Momyr
f. 1931

14.12.2013 Per Ove Brandsø f. 1961

15.12.2013 Kathrine Margrete Grande
f. 1917

17.12.2013 Jorleiv Marvin Vikan
f. 1930

21.12.2013 Einar Arne Ulriksen f. 1935

27.12.2013 Leif Forfot f. 1942

22.01.2014 Astrid Jensen f. 1912

26.01.2014 Bjørg Elise Brunnes f. 1938

Smånytt

Israelmisjonen

har møte på Å Misjonshus 9. april kl 19.30. Kjell-Gunnar Klock og kirkekoret deltar. Gave til misjonen. Bevertning.

Elieser 6

Betelskipet kommer til Åfjord, Monstad kai i februar/mars.

Program for Åfjordsbesøket:

Fredag 28. februar kl. 19: Pizzakveld

Lørdag 1. mars. Fra kl. 13: Åpen båt med salg av riskrem, kaffe med mere.

Lørdag 1. mars kl. 19: Betania Musikklag Sangevangelist Dagfinn Sandal deltar og det blir mye sang og musikk! Bevertning og utlodning.

Alle hjertelig velkommen ombord!

Arr.: Den indre Sjømannsmisjon

Norabasaren i Sjørdalen bedehus

Den tradisjonelle Norabasaren i påskeuka blir også i år. Tid og sted er Sjørdalen bedehus onsdag før skjærtorsdag, 16. april kl. 19.00.

Representant for Samemisjonen vil delta. Bevertning. Alle er hjertelig velkommen!

Gudstjenester i mars og april

Mars

- **Søndag 02.03 - Fastelavns søndag.** Luk 18, 31-43
Stoksund kirke kl 11.00. Karnevalsgudstjeneste ved Kristian Kjenes. Ofring til Trøndelag søndagsskolekrets
- **Søndag 09.03 - 1. søndag i fastetiden.** Matt 4, 1-11
Åfjord kirke kl 11.00. Jubileumsgudstjeneste ved Kristian Kjenes. Nattverd. 200-årsmarkering av grunnloven. Menighetens årsmøte etter gudstjenesten. Ofring til Det norske bibelselskap
- **Søndag 16.03 - 2. søndag i fastetiden.** Matt 15, 21-28
Stoksund kirke kl 11.00. Høymesse ved Kristian Kjenes. Lys våken-helg. Nattverd. Ofring til Lys til verden
- **Søndag 30.03 - 3. søndag i fastetiden.** Luk 11,14-23 (-28)
Åfjord kirke kl 18.00. Thomasmesse ved Kristian Kjenes. Nattverd. Ofring til Kirkens SOS.

April

- **Søndag 13.04 - Palmesøndag.** Joh 12,12-24. **Momyrstua** kl 11.00. Sportsgudstjeneste ved Kristian Kjenes. Ofring til søndagsskolearbeidet i Åfjord. **Sela fjellkirke kl 11.00.** Gudstjeneste. Ofring til Selahaugens venner. Kirkekaffe.

- **Torsdag 17.04 - Skjærtorsdag.** Matt 26,17-30.
Sela fjellkirke kl.16.00. Samemisjonens påskemøte. Gave til Norges samemisjon Tr. krets. Kirkekaffe.
Stoksund kirke kl 18.00. Gudstjeneste ved Kristian Kjenes. Nattverd. Ofring til Kristent innvandrersarbeid
- **Fredag 18.04 - Langfredag aften.** Joh 18,1-19,42
Åfjord kirke kl 18.00. Langfredagsgudstjeneste ved Kristian Kjenes. Ofring til Kirkens fengselsarbeid.
- **Søndag 20.04 - Påskedag.** Luk 24,1-9
Åfjord kirke kl 11.00. Høytidsgudstjeneste ved Kristian Kjenes. Nattverd. Ofring til Det teologiske menighetsfakultet.
- **Søndag 27.04 - 2. søndag i påsketiden.** Joh 21,1-14
Stoksund kirke kl 11.00. Gudstjeneste ved Kristian Kjenes. Ofring til Blå Kors. **Åfjord kirke kl 18.00.** Vårkonsert. Ofring til sanganlegg i kirka.
- **Onsdag 30. april.** **Sela fjellkirke kl 19.00.** Samtale-gudstjeneste med konfirmentene fra Verran menighet. Ofring til menighetens barne- og ungdomsarbeid. Kirkekaffe.

Aktivitetskalender

Aktiviteter for barn og ungdom er merket med ■. Misjonsgrupper, møteuker, kvinnegruppa, bønnemøte, basarer og annet er merket med ■.

Barn og ungdom

- **Skolelaget på By bedehus:**
12. mars, 26. mars, 9. april, 23. april.
Kl.18.15-21.15
- **Fritidsklubben By bedehus:**
5. mars, 19. mars (bowling i Bjugn) kl.19-21.
- **Lørdagskolen By bedehus:**
8. mars, 22. mars, 5. april, 26. april
Kl.10.45-15.
- **Søndagskolen på Linesøya:**
9. mars, 30. mars, 6. april, 27. april Kl.11-12, bærehuset
- **Stokkøy baptistmenighet Spre glede barnemøte:**
1. mars, 5. april, kl.11.00-12.30 i Betania
- **Agentklubben Sjørdalen Bedehus:**
5. mars, 19. mars, kl.17-18.30. 31. mars kl.18.00. Kveldsmat med fritidsklubben.
- **Fritidsklubben Sjørdalen Bedehus:**
3. mars, 24. mars, 31. mars kl.18.00. Kveldsmat med agentklubben.
- **Yngres Å Misjonshus:**
10. mars, basar på Å misjonshus kl.18.00.
24. mars og 7. april kl.18.00
- **Maksklubben i Heggli:**
10. mars, basar på Å misjonshus kl.18.00.
24. mars og 7. april kl.18.00
- **Hummer og Kanari:**

Diverse aktiviteter

- **Kirkekoret:**
■ Hver onsdag kl 20.00 i Åfjord kirke
- **Babysang:**
■ Hver mandag kl 11.00
- **Bønnemøter på Å misjonshus:**
■ Hver mandag kl 19.15
- **Musikkoret Håp:**
■ Øvelse Misjonshuset kl 20.00.
10. mars, 25. mars, 7. april, 22. april
- **Å misjonssambandsforening:**
■ Foreningsmøte på Parken møterom 27. februar, 4. etasje kl.19.00 ■ Møter med Kristian Fagerli 11.-14. mars kl.19.00 ■ Barnas misjonsfest 15. mars kl.14.00 ■ Misjonsfest 16. mars kl.16.00 ■ Områdemøte for Fosen 26. mars kl.19.00 ■ Foreningsmøte hos Kari og Kjell Inge Skaldebø kl.19.00 ■ Sang og musikkuke 1.-6. april, taler Ivar Moen. Møtene starter kl.19.00, søndag 6. april kl.16.00 ■ Torsdag 3. april, på helsesentret kl.16.30 ■ Foreningsmøte Misjonshuset kl. 19.00
- **By misjonsforening:**
■ Fredagsmøte 28. februar med pizza på Eliezer på Monstad kai kl. 19.00 ■ Fore-

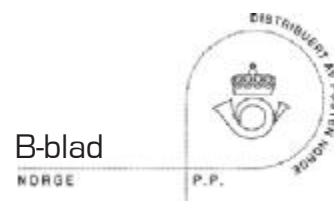
- ingsmøte 3. mars hos Nordis og Per Ove Hårstad kl.19.00 ■ Foreningsmøte 17. mars hos Magnhild og Ingvar Hårstad kl.19.00 ■ Mandagstreff By bedehus 24. mars kl 14.00 ■ Fredagsmøte 28. mars, By bedehus kl.19.00 ■ Foreningsmøte hos Brit og Ragnar Hoås 31. mars kl.19.00 ■ Påskefrokost på By bedehus 21. april, kl.10.00 ■ Foreningsmøte hos Åslaug og Ivar Melås 23. april kl.19.00
- **Sjørdalen misjonsforening:**
■ Bibelhelg med Rolf Lavik 28. februar-2. mars. Fredag og lørdag kl.19.00, søndag kl.15.00 ■ Bibelgruppe hos Linda og Einar Ranheim 4. mars kl. 20.00 ■ Misjonsmøte hos Aud og Arne Amundal 18. mars kl.19.00 ■ Bibelgruppe hos Liv og Arne Hugdal 8. april kl. 20.00 ■ Møte på bedehuset med Ivar Moen 29. april kl. 19.00 ■ Basar på bedehuset kl.19.00 ■ Møte på bedehuset med Ivar Moen 1. mai kl. 19.00
- **Stokkøy baptistmenighet:**
■ Søndagsmøte 2. mars i Betania kl.18.00
■ Søsterringen 10. mars, kontakt Eli Dalsaune for sted, 488 89 304, kl.12-14 ■ Undervisning og bønn 20.mars i Betania kl.19.00 ■ Søndagsmøte 6. april i Betania kl.18.00 ■ Søsterringen 10. april 12-14, sted, kontakt Eli ■ Kvinnelunch 26. april i Betania kl.12.00

13

20

27

Pensjonisten

Nå har jeg allerede vært pensjonist i to og et halvt år. På en måte har det vært en lang tid. Samtidig synes jeg ikke det er lenge siden jeg satt over tastaturet og skulle ha DIAKONEN ferdig til menighetsbladet. Nå sitter jeg her igjen for å skrive. Ikke fordi jeg må, men fordi jeg har lyst. Det er jo egentlig ganske deilig. Og jeg synes det er noe av det herlige med pensjonisttilværelsen. Friheten til å gjøre det jeg har lyst til. Sove lenge om morran, for eksempel. Dra på besøk. Smøre niste, fylle termosene og dra på tur en hverdag. Legge puslespill til langt på natt, for det er ikke noe spesielt som krever meg neste dag. Og når et barnebarn i Sarpsborg ringer og spør om vi vil komme i fem-års bursdag, kan vi bare dra. Herlig! Så kjente jeg etter hvert at det var godt å kunne legge fra seg alle forventningene jeg hadde til meg selv, og som jeg trodde mange andre hadde til meg, ang. diakonjobben. De hadde nok ligget tyngre på skuldrene mine enn jeg visste.

«Ja, men kjeder du deg ikke?» Nei! Det kan jeg med hånden på hjertet si at jeg ikke gjør. Det er alltid noe å se på, høre på, tenke på og filosofere over eller noe å gjøre. Noe å engasjere seg i. Nei, kjede oss skulle ikke vi mennesker trenge å gjøre, tenker jeg.

Noen synes kanskje jeg idylliserer pensjonisttilværelsen. En mann jeg snakket med ble nesten brysk. «Å være pensjonist er ikke noe bra, nei. Å stå opp om morran og ikke ha en jobb å gå til, det er fælt!» For noen er det sikkert slik. Og det må være vondt. Jeg savner også det å være en del av et arbeidsfellesskap, og nærheten til noen av de jeg har jobbet sammen med. Og noen ganger ser jeg for meg sterke og flotte mennesker jeg har møtt, og savner de gode, dype samtalene om tro og tvil, Gud og Jesus, det gode og det vanskelige livet, om tap og sorg, liv og død. Når jeg savner, prøver jeg å snu savnet til takknemlighet og glede over det jeg har fått

Arkivfoto: Solvi Murvold Elstad

vært med på. Jeg har hatt jobber som har ført meg tett innpå livet. Fra det nyfødte, lille barnet i begynnelsen av livet, til å sitte på sengekanten til en som skal dø og synge: *O bli hos meg nå er det aftentid*. Det er en stor takk i hjertet mitt.

Men hva er det som gjør at noen synes det er så ille å bli pensjonist? Det er vel ikke et enkelt svar på det. Mange savner nok fellesskapet og kjenner på ensomheten. Jeg tror noen mennesker har sin identitet og forankring i sitt arbeid, i det de gjør. Da må det være vanskelig å slutte. For hvem er en da når arbeidslivet er slutt? «Jeg er ikke verdt noe nå når jeg ikke kan arbeide lenger», har mennesker sagt til meg. Men det er jo ikke sant! Det er ikke det vi gjør som gir oss den grunnleggende verdien. Det er ikke arbeidet vårt. Men det at vi er, lever, er menneske! At du er

du. Jeg er meg. Like verdifulle, uansett arbeid eller ikke. Jeg ser at det ikke er så enkelt å kjenne dette i et samfunn som legger så stor vekt på det å være flink, utdannelse, karriere, effektivitet, henge med, være på, eksponere seg. Desto viktigere er det å holde fast på at vår identitet og verdi ligger i det å være menneske. Være Guds barn, skapt, ønsket og elsket av Ham. Det tror nå jeg at vi er. Dette har jeg tatt med meg inn i min pensjonisttilværelse og er noe jeg hviler i og gleder meg over. Så tar jeg en dag om gangen og innser at det er mest opp til meg hvordan den blir. Og jeg holder fast ved at jeg synes det er godt å være pensjonist.

Dette er dagen som Herren har gjort; la oss juble og glede oss på den!

Else Koren Nesheim